

BRANĢA

EROJA

ROJAS NOVADA INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Piektdiena, 2013. gada 9. augusts

Nr. 15(1114)

Šāda skaista narcise jūlija beigās uzplauka kādas rojupnieces dārzā. Pavasarī tās sīpols atvests no Holandes un tūdaļ likts zemē. Izgājusi visu veģētācijas periodu, puķe dāsni atalgoja saimnieci, no viena sīpola izdzenot 3 ziedkāts, bet uz ziedkāta izplauka veseli 13 ziedi!

D. Klāberes foto

„Rojal” iegūst starptautisku skanējumu

Dace Klābere

Izbrīvējot sev brīvu laiku nedēļas nogalei, rojenieki jau laikus sāk gatavoties par tradīciju kļuvušajam kinofestivālam „Rojal”. Arī šogad 25. jūlija pievakarē interesenti pulcējās pie Rojas kultūras centra, kur pēc pasākuma vadītāja, Latvijas Nacionālā teātra aktiera Aināra Ančevska uzaicinājuma ikviens interesents varēja gan nofotografēties pie Jameson slavas sienas, gan tikt pie sava roja – Rojas jaunās naudas zīmes. Lai pasākumu vērstu interesantāku un nepiespiestāku, tā galvenie varoņi uz pasākumu ierodas katru gadu savādākā veidā – šogad kā viņu pārvietošanās līdzeklis bija izvēlēts velosipēds. Pēc labākajām kinofestivāla tradīcijām, pasākuma dalībnieki un visi kultūras centra telpās iesoļoja pa zilo paklāju. Ieejot telpās, ikviens tika sagaidīts ar kokteiļa glāzi, kuru baudot, turpat foajē varēja iepazīties ar Āra Krauzes un Jurgā Krāsona izstādēm.

Lai neapstātos savā attīstībā, kinofestivāla organizatori arvien mūs pārsteidz ar kaut ko jaunu, un šogad tā bija jaunā festivāla kļiedzējgalviņa, bet pats festivāls pamazām iegūst starptautisku skanējumu, jo šogad jaunajiem latviešu režisoriem, kuri nodeva savas filmas žūrijas un skatītāju vērtējumam, pievienojusies arī režisori no Lietuvas un Igaunijas. Starptautiska ir arī žūrijas komisija – tās priekšsēdētājs ir filmu mākslinieks no Vācijas Ulrihs Bergfelders, mūsu pašu režisors Juris Pakalniņš un kino profesionālis no Igaunijas Kaspars Kallass.

Vairāku dienu garumā rojeniekiem un viesiem tika piedāvāta unikāla iespēja noskatīties dažādas, tostarp starptautiskos konkursos atzinību guvušas gan latviešu, gan ārzemju režisoru darbus, savukārt jauno režisoru konkursā šogad piedalījās 9 režisori, no kuriem uzvaras laurus plūca igauņiete Anna Hints ar savu darbu „Brīvā pasaule”, saņemot gan skatītāju atzinību, gan festivāla Grand Prix – zilo cerību sivēnu. Žūrijas specbalva tika pasniegta jaunajam latviešu režisoram Jānim Viksnem par filmu „Instrumenti”.

Pasākuma 3 dienas bija tik piesātinātas, ka domāju, katrs varēja atrast kaut ko savai gaumei atbilstošu – brīvdabas kinoteātri „Strimāla”, „Kino krāns” un „Otra puse” – katra gaidīja savu skatītāju, cits pēc cita kinoseansi mainījās arī uz kultūras centra ekrānu. Ne mazāk interesanti par amerikāņu klasiku, bija vērot Laimas Žurģinas 1976. gadā uzņemto kinožurnālu „Padomju Latvija”. Tas bija stāsts par 1976. gada zvejnieksvētkiem Rojā, kuros piedalījās arī Gunāra Ordelovska vadītais orķestris. Šī bija iespēja Rojas ļaudīm uz ekrāna vērot savus mīļos tuviniekus, no kuriem daudzi jau mūžībā. Kā uzsvēra kino zinātnieks Agris Redovičs, kādreiz tika uzskatīts, ka šie kinožurnāli ir vistīrākā propaganda un tikai šobrīd saprotam, ka patiesībā tie ir unikāli vizuālie dokumentu krājumi, no kuriem varam smelties informāciju par aizgājušajiem laikiem. No Agra Redoviča uzzinām, ka 1976. gads ir bijis brīnišķīga radošā paceluma gads režisorei Laimai Žurģinai, kura laikā tapa arī skaisti kinoportreti par Ojāru Vācieti, Imantu Ziedoni un Raimondu Paulu. Šajā pašā vakarā rojeniekiem bija iespēja noskatīties arī Lailas Pakalniņas starptautisku atzinību guvušo spēlfilmu „Picas” un tikties ar filmas radošo grupu un vienu no galvenās lomas varoņiem.

Paralēli filmām, skatītāju vērtējumam tika atklātas arī vairākas izstādes. Kultūras centrā savu personalizētādi un

meistarklasi bērniem atklāja latviešu izcelsmes amerikānis Čarlijs Deivids Kellijs. Būdam apveltīts arī ar muzikālām dotībām, mākslinieks, pašrocīgi spēlējams klavieres, ar šīm mūzikas skaņām ikvienu aicināja ieiet izstāžu zālītē. Līdz šim nebiju pat iedomājusies, ka veiksmīgi izvēlēts skaņdarbs var tik ļoti pastiprināt mākslas baudījumu un visu izstādē valdošo noskaņu. Čarlijs Deivids Kellijs ir apliecinājums tam, ka nekad nav par vēlu sākt dzīvot ko jaunu, jo gleznot viņš sācis tikai 50 gadu vecumā, mācoties to no pašiem pamatiem. Kā smējās pats mākslinieks, vajadzīgi tikai labi skolotāji, un ar skolotājiem viņam paveicies – tie bijuši mūsu mākslinieki Aleksejs Nau-movs un Kaspars Zariņš. Gleznotāja pirmā glezna bijusi pavisam vienkārša, taču ļoti krāsaina, jo kā atzīmēja pats mākslinieks, viņš ļoti mil krāsas.

Savukārt Rojas muzejā tika atklāta Rojas sadraudzības pilsētas Valdemārs-vikas mākslinieku – keramiķes Maijas Suomalaines, gleznotāja Stellana Ekegreņa un stikla mākslinieka Milana Vobruba darbu izstāde. Kā izstādes atklāšanā teica Rojas novada kultūras pasākumu organizatore Dace Broka, sadarbība starp mūsu pašvaldībām ir tik sena, ka pat nav iespējams atcerēties laiku, kad tā sākusies. Līdz šim sadarbība vairāk bijusi sociālajā jomā, līdz vienbrīd pielikts punkts šai vienvirziena sadarbībai un nolemts, ka tagad ir laiks mākslai. Šīs izstādes nosaukums – „Ūdenssaite”, kas ir kā simbols jūrai, kas mūs vieno. Rojas novada domes priekšsēdētājs Agris Jansons sveica viesus, pasakoties viņiem par auglīgo sadarbības un cerot, ka šī ūdenssaite nekad nebeigsies – pagājušajā gadā korim „Kalva” bija tas gods atklāt Valdemārs-vikas kultūras dienas, sniedzot vairākus koncertus zviedru draugiem, šogad zviedru mākslinieki viesojas pie mums, bet jau nākamajā gadā ir ielānots Rojas mākslinieku brauciens uz Valdemārs-viku. Varbūt tur pat tiks veidotas kopīgas darbnīcas, jo doma jau nav tikai uz mākslu paskatīties, bet gan kopīgi kaut ko darīt un apmainīties gan ar tehnikām, gan idejām.

Sestdien starp vairākiem pasākumiem lauku „Bangai” atrada režisore Laila Pakalniņa, kura festivālā Rojal piedalās otro reizi. Režisore atklāj, ka pagājušajā gadā viņa bija plānojusi pavadīt festivālā vienu dienu, jo nākamajā bijis jāstrādā, bet notiekošā efekts bijis tāds, ka viņa aizbraukusi uz Rīgu, dienu nostrādājusi un atbraukusi atpakaļ. Laila Pakalniņa: „Tas ir tik ievērojams, jo, man liekas, ja tu vienreiz esi šeit pabijis, tad velk uz šejieni katru reizi.” Izmantoju iespēju ar režisori parunāt par viņas filmu „Picas”, jo katrs no manis uzrunātajiem kino apmeklētājiem to bija sapratis savādāk vai nesapratīs nemaz. Uz to saņemu atbildi: „Esmu no tiem režisoriem, kas uzskata, ka saprašana vai nesaprašana – tas nav būtiski. Māksla nav priekšsaprašanas. Saprašanai ir matemātikas uzdevumi, avižu raksti, kādas racionālas lietas. Piemēram, tikko bijām uz gleznu izstādes atklāšanu un tagad bērni glezno un viņu darbi jau nav jāsaprot. Māksla vai tas, kas pretendē būt māksla – tas ir sajūtu jautājums. Un sajūtu jautājumā nav pareizas vai nepareizas reakcijas – kā cilvēks grib, tā viņš drīkst uztvert, spriest un sajūst. Filmai, tāpat kā jebkuram darbam, ir jādzīvo bez radītāja komentāriem. Es jau arī pati nemaz nevaru visu izskaidrot – vienkārši es tā jūtu un es tā daru. „Picas” veidošanas procesā man atklājums bija Gačo darbi. Ir cilvēki, kas lasa dzeju dzejoļu grāmatās, bet ir arī cilvēki, un pārsvarā tie ir jaunās paaudzes

cilvēki, kas nelasa dzeju grāmatās, bet tas nenozīmē, ka viņi dzīvo bez dzejas. Viņiem ir šis reps un tajā ļoti būtiski ir vārdi, un šajā gadījumā šis reps izteica pat manu dzīves moto – ko es gribu, to es daru. Es negribu to formulēt agresīvā veidā, bet principā es daru to, ko es gribu un nav nemaz jāprasa vienkārši visai pasaulei, vai to drīkst darīt. Bet, runājot par „Rojal”, man ļoti patīk Rojas publika. Man patīk šis festivāls brīvdabas izrāžu dēļ. Kino var skatīties visur, bet man liekas, ka šī vieta un šo cilvēku klātbūtne arī kaut ko piedod šim filmām. Skatīties filmu par Rolling Stones kopā ar Rojas iedzīvotājiem – tas bija fantastiski! Pagājušajā gadā man ļoti patika skatīties filmas uz lielā ekrāna krastmalā. Skatījāmies filmu, bija fantastisks saulriets un trešais, ne mazāk būtiskais – tie cilvēki visapkārt un viņu komentāri! Ne ļauni un viszinīgi, viņi vienkārši komentēja to, ko viņi redz. Un tad vēl bija moments, ko es nekad neaizmirsīšu, lai arī esmu redzējis ļoti daudz filmu dažādās auditorijās – pēkšņi atskanēja kļiedziens – čūska! Zalktis bija ierāpojis starp skatītājiem. Patiesībā tā bija traka sajūta – es skatos kino un pēkšņi lienu čūska! Un tad kāds vēl nokļiedzās – kobra! Tās ir tādas lietas, ko nekur citur nevar izbaudīt – tikai Rojā. Spilgts iespaidis. Man liekas, ka šim te ir jāturpinās mūžīgi. Visiem, kas te atbrauc, šeit ļoti patīk, jo šeit notiekošais ir kaut kas īpašs. Kamēr tas nav ļoti ritualizēts, oficiāls un stīvs pasākums, bet gan tieši pretēji – atraisīts un brīvs, tas ir unikāls. Man ir tradīcija – es šī festivāla atklāšanas ceremonijā vienmēr uzvelku melnu kleitu, to es nedaru praktiski nekur, varbūt vienīgi festivālos, kur viss notiek pēc protokola, bet man šķiet, ka tā es kaut kā īpaši pagodinū šo festivālu un šo vietu – Roju”.

„Rojal” noslēdzās vēl sestdienas vakarā, kad pēc unikālā koncerta, kurā muzicēja bijušais rojenieks, vijolnieks Sandis Šteinbergs un kvartets „RIX”, kā arī koncerta īpašais viesis – komponists Pēteris Vasks, visi pulcējās jūras malā uz 1978. gadā uzņemtas filmas „Pavasara ceļazīme” noskatīšanos. Uz tikšanos ar skatītājiem bija ieradies arī filmas režisors Varis Brasla un aktieris Andris Bērziņš. Kā atzīmēja režisors, šī bijusi viņa pirmā patstāvīgi uzņemtā filma. „Lielas izvēles jau nebija”, smēja Varis Brasla, „ja tu šo scenāriju filmēsi, filma tava, ja nē – filmas nebūs”. Tādi bijuši spēles noteikumi. Roja filmēšanai izvēlēta pēc otra filmas režisora Oļģerta Dunkera ieteikuma, kurš pirms tam Rojas pusē bija filmējis „Ceļazīmes”. Režisoru tolaik tik ļoti piesaistījis Rojas apkārtnē un te sastaptie ļaudis, ka citu filmēšanas vietu vairs nav meklējuši. Visi kinoļaudis filmēšanas laikā dzīvojuši pie vietējiem cilvēkiem un pēc Vara Braslas domām, zvejnieki ir kā tāds Bruņinieku ordenis, kurš tik viegli neielaiž savā vidē un ar lētiem jokiem un glaimiem tam nepieklūt, bet, ja tu tur esi ticis, kā šajā gadījumā režisors caur zvejnieku Kārlī, tad vari justies drošs, ka tevi aizstāvēs un režisora vēlējums ir, lai būtu vairāk šo zvejnieku, lai neizzūd šī cunftē, kas latviešiem ir ļoti būtiska joma. Savukārt Kultūrkapitāla fonda priekšsēdētājs Edgars Vērpis pasniedza „Rojal”

Arka ar Rojal simbolu katru dienu rojeniekiem atgādināja par Rojā notiekošo kino un mākslas festivālu.

Spēlējot brīnišķīgu skaņdarbu, savu personalizētādi Rojas kultūras centrā atklāja mākslinieks Čarlijs Deivids.

Bērni labprāt izmantoja mākslinieka piedāvājumu piedalīties gleznošanas meistarklasē – top Pētera Alkšbirzes mākslas darbs.

diplomu režisoram Varim Braslam par nenovērtējamu ieguldījumu pasaules kinematogrāfā.

Esmu sarunājis tikšanos arī ar festivāla idejas autoru un tēvu Jurgā Krāsonu un tā notiek tad, kad Jurgā tieši darba pienākumi ir beigušies – ne agrāk, ne vēlāk kā pusstundu pēc pusnakts. Jurgis

ir noguris, bet laimīgs, jo viņš uzskata, ka, pateicoties gan jūras, gan sauszemes dieviem, festivāls ir bijis patoloģiski veiksmīgs no pirmās cilvēks, kuram viņš par to vēlētos pateikties, ir Juris Viļamas. Lai arī Juris festivālā ir maz redzams, pēc Jur-

(Turpinājums 2. lpp.)

Rojas pirmsskolas izglītības iestāde „Zelta zivtiņa” atsāk darbu 21. augustā.

RojaL iegūst starptautisku skanējumu

(Turpinājums no 1. lpp.)

ga domām, tieši viņa ieguldītais darbs ir tas, kas šo festivālu padara ļoti daudz. Stāsta Jurgis Krāsons: „Rīgā vienbrīd virmoja doma, ka tiks organizēts starptautisks kinofestivāls ar Brūsu Vilisu un citām slavenībām. Šis festivāls vēl nekad nav noticis. Mēs atkal izlēmām darīt otrādi – sāksim ar Latviju, apskatīsimies, kā ies. Pirmais festivāls bija tāds kā izmēģinājums. Otrs jau izraisīja zināmu rezonansi visā Latvijā. Šogad pamēģinājām Baltijas līmeni. Strādāja filmu atlas komisija ar Lailu Pakalniņu priekšgalā. Mūsu nosacījums bija, lai arī pats filmas režisors būtu šeit. Pasaulē ir savādāk – izvērtē, teiksim, 100 filmas un vienlīga, režisors atbrauc vai nē. Bet mums ir dzīvā diskusija. Četras no iesūtītajām filmām bija labākas par tām, ko šeit rādījām, bet, par cik to režisori neatbrauca, tās automātiski atkrita. Mums ir svarīga šī tiešā diskusija, kad vecie buki runā ar jaunajiem un jaunais var strīdēties pretī. Līdz ar to tas viss paliek neformālāk un otra lieta – vietējie iedzīvotāji. Viņi klausās, skatās, izsaka savu viedokli un tad notiek šī sapratnes maiņa, attīstība. Režisors izdzird, ka jāpievērš uzmanība

Mākslinieki no mūsu sadraudzības pilsētas Valdemārsvikas izstādes atklāšanā Rojas muzejā.

kaut kam tādām, kas viņam pat prātā nebija ienācis. Man prieks arī par to, ka Ainārs Ančevskis piekrit atbraukt atklāt pasākumu, un stiliņš, kādā viņš laiž, ir tāds pats, kā mums, filmējot „Likteņa lidumniekus”, un uz tādās nots sēžot, ir vieglāk. It kā visi tie paši nopietnie veci, viss ir pareizi, bet vieglāk. Kā jau esmu teicis – RojaL laikā nevajag iespringt. Un tad arī rodas šī gaisotne, plus vēl

Roja kā tāda. Tas viss kopā rada Roju par nākotnes pilsētiņu – diezgan zaļi domājošu, ar iespēju atpūsties, nedomājot par to, ka mums nezin ko vajadzētu sasniegt. Mēs vienkārši domājam par lietu – kino, mūziku, mākslu. Kā šodien smējās Dāvis Šimāns – amerikāņi dod visvairāk filmas, bet uzvar tā filma, kas konkrēti pasmejas par Ameriku. Un šajā festivālā visi skaidri redz, ka pie mums

Kinofestivāla galvenā balva atradusi savu īpašnieku – jaunā režisore no Igaunijas to nogādās savai tautietei Annai Hints.

Daces Klāberes foto

„ARH vasara 2013”

Dace Klābere

No 22. līdz 28. jūlijam Rojā norisinājās jauno arhitektu radošās darbnīcas „ARH Vasara 2013”. Tā ir jauno topošo arhitektu iniciatīvas rezultātā izveidots starpdisciplinārs pasākums Latvijas arhitektūras, pilsētplānošanas un dizaina studentiem. Radošo darbnīcu mērķis – intensīva ideju apmaiņa domubiedru starpā, izpratnes veidošana par mūsdienu arhitektūras nozari tiešā dialogā ar pašvaldību institūcijām un sabiedrību.

Kā pastāstīja viens no pasākuma organizatoriem, rojenieks Jānis Bērziņš, radošās darbnīcas pamatdoma bija dot studentiem iespēju brīvā atmosfērā atbraukt uz Roju un piedalīties divās darbnīcās – teorētiskajā un praktiskajā. Praktisko darbnīcu vadīja arhitekti Natālija Doždeva, Ansis Šinke un Juris Viljams. Kopā ar kino un mākslas festivāla „RojāL” veidotājiem jaunieši palīdzēja uzstādīt arku pie kultūras centra, veidot norādes zīmes, kā arī strādāja pie individuālajiem projektiem. Katram studentam šī bija vienreizēja iespēja izbaudīt procesu no skices līdz gala rezultātam. Arhitekti daudz strādā radoši un pie datora, dažkārt pat aizmirstot, kā tas ir – paņemt rokā āmuru, un šī nu bija tā reize, kad jaunieši paši varēja darboties, sākot jau ar materiālu meklēšanu. Praktiskajās darbnīcās ne vienmēr svarīgākais ir gala rezultāts, bet gan pats darbošanās process un tas nekas, ja arī sākumā rezultāts nav tāds, kā plānots.

Gala rezultātā Rojā ir tapuši 2 jauni objekti. Viens no tiem – šūpoles, kas iekārtas vecā angārā, piešķirot telpai pavisam citu funkciju un skatījumu. Otrs objekts – no jūras izskalots koks, apdarināts ar spoģu gabaliņiem un uzlikts uz betona blūku kaudzes, tā atdzīvinot it kā vienkāršo blūku kaudzi, uz kuras tagad cilvēkiem gribas uzkāpt.

Savukārt teorētiskās darbnīcas galvenais uzstādījums bija vides pieejamība. Darbnīcu vadīja Kristīne Purvliče

un rojenieks Jānis Bērziņš. Stāsta Jānis Bērziņš: „Mēs ne tikai izgājām cauri visiem normatīviem, likumiem un Apeirona ieteikumiem, bet mēģinājām uz to visu skatīties plašāk – ka tā ir ne tikai vides pieejamība invalīdiem vai māmiņām ar bērnu ratiņiem, bet arī tūristiem, iedzīvotājiem ar suniņiem, velosipēdistiem utt. Izņemot Annu Kalniņu, meiteni no Kaltenes, pārējās Roju nepazīna, tāpēc mums bija tā iespēja pārbaudīt, cik Roja ir pieejama nezinātājam. Meitenēm tika iedots pašvaldības iestāžu saraksts un tukša karte – bez ceļiem un objektiem, pēc kuriem varētu orientēties. Teicām, lai meitenes iet un vaicā cilvēkiem, lai skatās pēc norāžu zīmēm. Eksperimenta beigās secinājām, ka norāžu zīmes ne vienmēr noved līdz galam. Vietējie, protams, zina visus objektus, bet svešiniekiem tos atrast grūti. Ir norāde, bet tālāk ceļš sadalās un tu līdz objektam netiec. Piemēram, jūras dižakmens Jomas ielas galā. Selgas ielā gan ir norāde, bet tālāk ir krustojums, viss aizaudzis un cilvēks vairs nevar saprast, kur ir akmens. Tādi piemēri Rojā ir vairāki. Šādā veidā meitenes ne tikai iepazīna un orientējas Rojā, bet arī pārbaudīja tās pieejamību. Pēc tam no Sociālā dienesta aizņēmāmies krukus, ratiņkrēslu un spieķi un pārbaudījām, cik droši pa Roju ir pārvietoties šādi. Devāmies arī uz Talsu ielas jauno ceļu. Līdz tam gājām pa parastu trotuāru Miera ielā, kur nav līnijas un iela saplūst ar trotuāru vienā līnijā pie zivju apstrādes ceļa, un tu kā akls cilvēks taustoties, pēkšņi esi nonācis uz ielas braucamās daļas, jo nav nevienas norādes. Aizgājām arī uz Talsu ielu un vietā, kur uzlikts jaunais brugis, ir šī rievotā līnija, pēc kuras viegli var orientēties. Šīs lietas nav svarīgas tikai invalīdam ratiņos vai aklam cilvēkam, bet arī vājredzīgam un vecam cilvēkam – saskaņot, kur ir trotuāra mala, lai nepakristu. Tā kā Rojā, tāpat kā visā Latvijā, pensionāru paliek arvien vairāk, ir svarīgi veciem cilvēkiem radīt šo vidi pieeja-

māku. Kopā ar studentiem izstrādājām tabulu, kas saucas „Vides pieejamības monitorings”, un, saliekot kopā visus aspektus – gan, kam ir jābūt pēc normatīviem, gan, kā mums pašiem likās, kā šo vidi padarīt pieejamāku, katrai no pašvaldības iestādēm likām atzīmes no 1–5, bet ar sarkanu atzīmējām lauciņu, kā nav, bet kam vajadzētu būt. Visvairāk ar sarkanu atzīmētās neesošās stāvvietas invalīdiem, jo vienīgā vieta Rojā, kur tās ir, ir pludmale. Lai pierādītu pašvaldībai, ka šo lietu sakārtošana neprasa lielus pūliņus un līdzekļus, mēs ar kritu vairākās vietās Rojā iezīmējām šīs stāvvietas un tas no mums prasīja vien 3 latus un 3 stundas negulēta miega. Katra no meitenēm vēl izstrādāja arī individuālos iestermiņa un ilgtermiņa projektus saistībā ar vides pieejamību un kā vienu no interesantākajiem varētu minēt Annas Kalniņas projektu par jauna tilta izbūvi pie multifunkcionālā centra „Strops”, apejot kāpnes un pacēlāju. Šis tilts būtu kā savdabīga dabas taka, jauns tūrisma objekts, bet pats centrs kļūtu pieejamāks gan invalīdiem ar ratiņiem, gan vecākiem ļaudīm, gan cilvēkiem ar velosipēdiem.

Monta savukārt izstrādāja Rojas sajūtu karti, izbraukājot un apkopojot Rojas tūrisma objektus. Mēs uzsveram to, ko varam Rojā apskatīt, bet aizmirstam to, ka Roju var arī sajūt – tas vairāk būtu domāts cilvēkiem, kuri ir akli vai vājredzīgi – lai cilvēki lietas varētu aptaustīt, jo, kā mēs zinām, cilvēkiem, kam viena maņa ir atņemta, izteikti spēcīgāka ir kāda cita. Mūsu galvenā doma bija tāda, ka izejot cauri Rojai, tev ir iespējams sajūt ne tikai jūru, bet arī viļņus. Ja tu nevari uziet uz mola, tad ir iespējams izveidot taktilo modeli, ko akls cilvēks var aptaustīt, sajūst akmentiņus un iedomāties, kā tas izskatās. Kā apgalvo paši vājredzīgie, izmantojot šos taktilos modeļus, viņi ir redzējuši.

Mūsu galvenā doma bija bija dot iespēju studentiem pašiem darboties un meklēt materiālus, visu izbaudīt pašiem uz savas

Tūdaļ sāksies eksperiments. No kreisās – Jānis Bērziņš.

Viens no jaunajiem mākslas objektiem.

Izskatās, ka šai meitenei nokāpt pa kāpnēm būs visai grūti.

Albuma foto

ādas un pēc tam atrast dzirdīgas ausis, kas tajā ieklausītos. Ideju studentiem netrūka, tādēļ ir doma šīs nometnes veidot kā tradi-

ciju, kā rezultātā Roja ar katru gadu varētu kļūt draudzīgāka un pieejamāka arī cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. ■

Lasišanas prieks

Iluta Graudiņa

Pirms pašām vasaras brīvlaika beigām Rojas novada bibliotēkas bērnu literatūras nodaļā atkal atsākam Bērnu žūrijas projektu. Tāpat kā iepriekšējos gados, arī šogad aizraujošajā grāmatu lasīšanas un vērtēšanas maratonā ir iespēja piedalīties visiem.

Šī gada jauninājums – jāizlasa 6 grāmatas, un pirmie eksperti ir uzskūši darbu. Jāatzīstas, ka daži visaktīvākie lasītāji jau paspējuši izlasīt visas savai klašu grupai atbilstošās grāmatas. Aicinu viņiem pievienoties visus, kam patīk lasīt. Jūs pirmie saņemsiet un izlasīsiet labākās un interesantākās pedēdējā gada laikā izdotās grāmatas. Šogad Bērnu žūrija ir sarūpējusi vairākus neaizmirstamus piedzīvojumus un pārsteidzošus mirkļus gan pašiem mazākajiem burtotājiem un ilustrāciju baidītājiem, gan jau rūdītākiem grāmatu mīļiem. Paši mazākie lasītāji varēs izlasīt intriģojošus stāstus par dažādiem zvēriem, virtuāli apkāmpies ar milzīgu, bet mīļu lāci. Lielākie žūrijas eksperti tiks ievesti gan šausmu, gan fantāzijas pasaulē, tāpat

iepažīsies ar grāmatām, kurās minēti dažādi interesanti vēstures fakti. Turklāt šogad jau otro gadu pēc kārtas ir pārsteigums – arī vecākiem ir iespēja lasīt, vērtēt un izteikt savu viedokli, jo lasīšana ir svarīga ne tikai bērniem, bet arī pieaugušajiem. To nevar laist garām! Tādēļ, vecāki, ņemiet savus bērnus pie rokas vai, bērni, ķerieties saviem vecākiem un vecvecākiem pie elkoņa un vediet viņus uz bibliotēkām, lai nodotos kopīgam lasīšanas piedzīvojumam!

Lai veiksmīgi noritētu bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas darbs, pirmkārt, jums ir jāparaksta lasīšanas līgums – rakstveida apņemšanās noteiktajā laikā izlasīt un novērtēt sava vecuma grupas grāmatas. Otrkārt un galvenokārt – jāizlasa grāmatas, un treškārt – jāaizpilda anketa un jāatzīmē grāmata, kura jūsuprāt ir vislabākā, un jāiesniedz to bibliotēkām. Anketa bibliotēkas darbiniekiem nosūta LNB Bērnu literatūras centram, kur tiek apkopoti grāmatu vērtējumi no visas Latvijas. Lieļojas Lasīšanas svētkos Talsos kļūs zināmas bērnu, jauniešu un vecāku miļākās un interesantākās grāmatas.

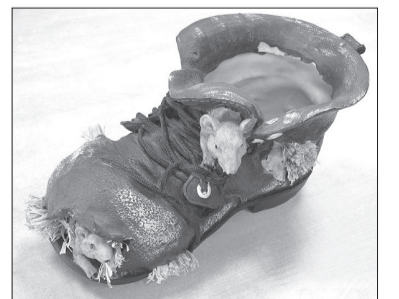
Nāc un piedalies arī tu! ■

Ceļojumu zābaciņi un tupelītes atceļojuši bibliotēkā

Irēna Sviņiņa

Augustā Rojas novada bibliotēkā piedāvājam apskatīt Pārslas Grasbergas kolekcijas – gan no tuvākiem un tālākiem ceļojumiem atvestos zābaciņus un tupelītes, gan arī dažas no Pārslas slavenajām, dažādiem materiāliem apdarinātajām pudelēm. Kolekcija nav liela, jo Pārslas dāsnums daudziem pirktajiem un pašas darinātajiem eksemplāriem ļāvis aizceļot pie citiem īpašniekiem. Pudeļu apdarināšana tā arī sākusies – lai būtu, ko dāvināt, ja jubilāram visa it kā jau gana. Taču tādas, ar milzu pacietību un izdomu apdarinātas pudeles noteikti nebūs! Pašas pirmās bijušas iecienītā Rīgas melnā balzama pudeles, kas Pārslas čaklo roku atveidojumā pārtapušas par mazām ostas bākām. Tagad daudzas izdalītas savējiem, vairākas aizceļojušas kā dāvanas arī uz Igauniju, Vāciju, Zviedriju... Pārsla vien pasmaida – ja vajadzēs, būs atkal citas.

Bibliotēkā skatāmajā kolekcijā varēsiet priedēt acis gan skatot Pārslas veidotās pudeles, gan atpazīstot tradicionālās holandiešu tupelītes, Nirnbergas stikla zābaku, kedu no Zviedrijas, mūsu pašu – Rojas suvenirtupelīti. No kurienes atceļojuši pārējie zābaciņi un tupelītes, labprāt pastāstīs un parādīs bibliotekāres. ■

„Dzīve nav rožulauks, visādi ir – prieki, bēdas, rūpes, raizes, vēdergraizes”

Pirms 50 gadiem – Dzidra un Grigorijs – jauni, skaisti un laimīgi.

Jūnijā rojupnieki Dzidra un Grigorijs Vasiljevi nosvinēja 50 gadu kāzu jubileju. Vēlreiz izbaudīt šo kāzu datumu, padarot dienu neaizmirstamu, kā pārsteigumu saviem vecākiem sagādāja meita Ineta. Cieņojoties ģimenē, pārsteidz vieglums, ar kādu viņi tver dzīvi un nezūdošā humora dzirksts, kas palīdzējis pārvarēt ne vienu vien dzīves uzliktu pārbaudījumu.

Pirms 50 gadiem Grigorijs savu nākamo sievītu noskatījies Tinģerē ballē. Dzidrai bijusi liela piekrišana un arī draugs, tāpēc Grigorijs skatījies, vai pēc balles kāds pavadīs Dzidru mājās vai nē. Bet Dzidra ar māsu ciešākās attiecībās ar pielūdzējiem neielaidušās un pēc ballēm vienmēr divatā cīerējušās mājup. Tad nu Grigorijs izlēmis, ka šī meita ir brīva, sācis piesist kanti, līdz abi jaunieši svinējuši kāzas.

Pēc kāzām pārņakuši dzīvot irē uz Rojupi, kur saimnieku mazie bērni arvien atgādinājuši – jūs te ilgi nedzivosiet. Tad arī sākuši meklēt citu dzīvesvietu, līdz nokļuvuši mājiņā, kur dzīvo joprojām – jau 48 gadus un šeit jau sen vairs nekas neliecina par to, cik māja bijusi bēdīgā stāvoklī, viņiem tajā ievācoties. Tieši otrādi – šeit iekopti ir katrs stūrtiņš un kad es nebeidzu vien brīnīties, kā viens cilvēks var apkopt tādu puķu daudzumu un vēl tiklīdz galā arī ar lielu kādu dārzu un pilnu kūti ar lopiem (šajās mājās vienmēr bijušas govīs, 1 gotiņa ir joprojām, bet cūkas netiek turētas pirmo gadu), Dzidras kundze tik atsmēj, ka dārzā jau vairs neesot tik tīrs kā agrāk, kad arī draugi un radi brīnījušies, par kuru laiku viņa to visu paspējot. Dzidra saka, ka pati nezīnot, no kurienes viņai tāda enerģija. Atnākušās reizēm draudzenes un prasījušās, kā viņa tiek galā. Uz to Dzidra atsmējusi, ka viņai miruši saimniece palīgā nākot. Tad draudzenes saukušās: „Tu i dulls, sauc mirušos

palīgā”. Bet, nopietni runājot, darba tikums Dzidrai iemācīts jau bērnībā. Agri zaudējusi vīru, mātei vienai nācies izaudzināt 5 bērnus, no kuriem mazākajam bijis vien pusotrs gadiņš. Kā atceras Dzidra, bērnība bijusi ļoti smaga. Pārejas laikā, 1948. gadā visiem tika ņemtas nost privātsaimniecības un piespiedu kārtā bija jāstājas kolhozos. Kūti bijuši 100 teļi, kuriem Dzidrai, vēl pavisam mazam meitenam, ar nēšiem jāsanas ūdens, ar ķerām jāizved mēsli. Dzidra spriež, ka viņas māte, kas pati bijusi ļoti strādīga, arī viņai darba tikumu iemācījusi. Kad Dzidra sadomājusi precēties, ļaudis brīnījušies, kā māte viņai spējusi tik lielas kāzas iztaisīt. Bet mamma bijusi ļoti uzņēmīga un arī pārējiem ģimenē likusi strādāt.

Dzidra atceras, ka pirmie gadi kolhozā bijuši ļoti smagi. Par darbu, protams, nekas nav maksāts, labi, ja kādreiz kāds graudu maišelis iedots.

To laiku ka ļoti smagu atceras arī Grigorijs. Būdam bērns, viņš nav gājis uz skolu reizē ar pārējiem, jo lāgā nebijis, ko vilkt kājas. Māte no veciem šinējiem saņuvusi kādas čības, kājas aptītas ar lupatām. Kādus 100 metrus pirms skolas lupatas atsietas, noglabātas eglītēs un tad jau arī varēja iet uz skolu. Nav tāda darba, ko Grigorijs neprastu. Viņš ir kalējs, metinātājs, plaša profila kombainieris, atslēdznieks un kamēr citi Kazahijā novāca ražu, viņš vēl paguva iziet arī šoferu kursus. Visu mūžu strādājot par šoferi, uz automašīnas nobraukti 42,5 gadi. Krustu šķērsu izbraukāta kādreizējā Ļeņingrada, Lietuva, Rīga jau bija pavisam parasta lieta. Dūšīgi arī sportots – skrietas garās distances, celtas svarbumbas – 12 gadus piedalījies meistarsacīkstēs, gūstot labas vietas. Sportošanu atmetis, kad meita sadomājusi precēties, bet sieva saslīmusi, jo tad sportam vairs neatlika laika. Ir bijušas reizes, kad kūti ir 4 govīs un cūkas, bet visa zāle tikusi sapļauta ar izkapti vien. Kad dārzniecībā, kurā strādājis Dzidra, bijis pusdienlaiks, abi steigušies uz plāvu apgriezti sienu, lai vakarā to jau varētu likt zārdos. Kad bilstu, ka sievai bija jātur līdzī uz strādāšanu trakajam vīram, Grigorijs attrauc, ka sieva pati bijusi vēl trakāka. „Man būtu

sestiena, svētdiena brīva, bet jāiet sievai palīgā dārzniecību kurināt. Gribējām kolhozu uzcelt, cēlām, cēlām, bet sabruka!”, stāsta Grigorijs. Vēl tikai piebilde, ka Dzidra dārzniecībā allaž bijusi starp labākajiem strādniekiem un sava čadīguma dēļ tikusi pie iesaukas pulkvedis.

Ne tikai strādāt, Vasiljevu ģimene prot arī skaisti atpūsties. Grigorija mātei bijuši 3 brāļi un katrs kaut ko spēlējis. Mazais puika tik citīgi klausījies, ka onkulis viņam atdevis nelielu garmošku. Puika nogūlies gultā, uzlicis garmošku uz vēdera un mēģinājis no instrumenta izvilināt kādas skaņas. Ar katru reizi izdevies arvien labāk, kaut ko arī pats pieziņģējis klāt, līdz sākusi rasties melodija. Tad nopirkts jauns instruments un, aizejot mācīties uz Apguldes profesionāli tehnisko skolu, tas ņemts līdzī. Tad jau spēlēts gandrīz katru vakaru, nospēlēts pat viens otrs koncerts un balle. Šobrīd Grigorija rīcībā ir 3 instrumenti un kāda skaista melodija tiek nospēlēta arī man.

Uz jautājumu, vai kādreiz iznācis arī saķīvīties, Grigorijs atsmēj, ka „dzīve nav rožulauks, visādi ir – prieki, bēdas, rūpes, raizes, vēdergraizes”. Savukārt Dzidra atklāj, ka naidū savā ģimenē nav turējuši nekad. Ja kas nepaticis, pastrīdējušies un otrā rītā atkal viss bijis kārtībā. Reizēm pastāvot viens par mulki, reizēm otrs. Grigorijs domā, ka viņi viens otru labi saprot tādēļ, ka abiem bijusi grūta bērnība – abi dūšīgi strādājuši jau kopš mazotnes. Vēlāk, strādājot kolhozā, bērnība ieaudzinātais strādīgums lieti noderējis, kad Grigorijam par spēkam bijis arī izkraut 8–9 mašīnas kravas ar sienu.

Kad meita jau bija izaugusi, Dzidra smagi saslīmusi un gulējusi Talsu slimnīcā. Tuvojušās Dzidras un viņa pastellējus uz slimnīcu meitai galdu un vīram mūziku. Ineta sabēdājusies, ka mammai kaut kas noticis ar galvu, arī Grigorija prāts pavisam kreņķīgs un kā nu nebēdāsies, ja mīļajai sievai pie visa kā nu arī kāda garīga kaite piemetusies. Bet, drošības labad, mājinieki visu izdarījuši, kā likts. Bijusi gan liela rosola bļoda, gan 2 tortes, bet Grigorijs uz slimnīcu atbraucis ar garmoškām. Ar dakteriem Dzidra visu sarunājusi, šie piekrituši, vien pieteikuši, lai netaisot pārāk lielu troksni. Rezultātā uz vārdadienas svinībām slimnīcā atbraukuši cilvēki 20. Pacienāti arī dakteri un māsiņas un slimnīcā Dzidras vārdadienas balle vēl ilgi pieminēta, bet Rojupē tikmēr runas par to, ka Dzidru jāved uz Jelgavu, gājušās plašumā.

Tā viņi dzīvo vēl joprojām – čakli strādājot, pa reizei uzspēļējot garmošku un jokus plēšot. Meita Ineta jau sen kā savā dzīvē, pieauguši jau arī abi mazbērni. Un kad sešdesmitajā dzimšanas dienas rītā Grigorijs, vēl Dzidrai gultā esot, nospēlējis viņai par godu skaistu melodiju, Dzidra noteikusi, ka savu Grigoriju nevienam pat par miljonu neatdotu, savukārt Grigorijs man savā manierē atjo

Dzidra un Grigorijs 50. kāzu jubilejā – joprojām laimīgi.

Muzicēšana ir neatņemama Grigorija dzīves sastāvdaļa. Albuma foto

ko, ka vēl nezīnot, esot jāpadomā, vai arī otrreiz Dzidru par sievu ņemt. ■

Vai kļūsim bagātāki?

9. jūlijā Saeimas ārkārtas plenārsēdē deputāti balsoja par pensiju indeksāciju 2013. gadā. Protams, visu pensionāru saimi interesē jautājums, kādu rezultātu varam sagaidīt, vai pieņemtais lēmums kaut nedaudz uzlabos mūsu materiālās iespējas. Kad saņemsiet šo avīzes numuru, lēmums būs pieņemts un, visticamāk, ka deputāti neveiks būtiskas izmaiņas Saeimas Sociālo un darba lietu komisijas 4. jūlijā pieņemtajos lēmumos. Tas nozīmē, ka indeksēs pensijas līdz 200 latiem ar koeficientu 1.04 jeb pensijas tiks palielinātas par 4%. Latvijas Pensionāru federācijas priekšlikums par visu pensiju, kas nepārsniedz 250 latu indeksāciju, ar balsu vairākumu komisijas sēdē tika noraidīts, tāpat kā citi priekšlikumi, kas paredzēja dāsnāku indeksāciju. Palika iespaidis, ka balsošanu veic ļoti neregulētas marionetes, kuras saņēmušas norādījumus no augšas. Atsevišķi pozīcijas partiju deputāti vēlreiz apstiprināja jau zināmo principu – mēs atbalstam jūsu priekšlikumus, bet balsojam pret.

Vienīgais priekšlikums, kas komisijas sēdē guva atbalstu, bija represēto personu pensiju indeksācija bez summas ierobežojuma. Lēmums tika pieņemts pēc atkārtota balsojuma, kuru pieprasīja saskaņas centra deputāti, kas pirmajā balsošanas reizē nebija klāt. Cerēsim, ka plenārsēdē šis priekšlikums netiks noraidīts.

Jāņem vērā, ka indeksēs pamata pensiju bez piemaksas par darba stāžu līdz 1996. gadam. Piemēram, jums aprēķinātā pensija ir 212 lati, tajā skaitā piemaksa par darba stāžu līdz 1996. gadam par 30 gadiem – 21 lats. Tātad jūsu pamata pensija sastāda 191 latu (212–21), kas ir mazāk kā 200 lati un indeksācija jums pienāksies.

Reizināsim 191 latu ar 1,04, iegūsim jauno pamata pensiju – 198,64, kurai pieskaitīsim 21 latu par stāžu līdz 1996. gadam un iegūsim jauno pensijas summu – 219,64 lati. Neaizmirsīsim, ka pensijas virs 165 latiem tiek apliktas ar iedzīvotāju ienākuma nodokli 24% apmērā, kas nozīmē, ka palielinoties aprēķinātajai pensijas summai, palielināsies arī šis nodokļa summa.

Pensionāru federācijā katru dienu atskan zvani, nāk apmeklētāji, kuri pauž neapmierinātību ar panākto rezultātu, uzskatot, ka pareizāk būtu indeksēt visas pensijas. Sākotnējais federācijas priekšlikums Labklājības ministrijai bija visu pensiju indeksācija par konstantu summu, kas atbilstu dzīves dārdzības pieaugumam un būtu sociāli visticamīgāks risinājums. Diemžēl, 2013. gadā sakarā ar pensiju aprēķināšanas programmas pārveidi uz darbību ar eiro, šāds risinājums tehniski nav pieņemams. Priekšlikumu esam iesnieguši Senioru lietu padomei, kas meklēs modeli pensiju indeksācijai 2014. un nākamajam gados.

Uzskatīsim, ka sperts pirmais, kaut nelielais solis, pensionāru problēmu risināšanā, turpināsim darbu, lai jau vistuvākajā nākotnē panāktu citus pensionāriem labvēlīgus lēmumus gan, palielinot pensiju apmēru, gan, samazinot atsevišķus būtiskus pensionāru izdevumu posteņus – nodokļus, cenas precēm un pakalpojumiem, maksu par ārstniecības pakalpojumiem.

Aicinu visu novadu un pilsētu pensionārus sūtīt savus pārstāvjus uz Rīgu 7. septembrī, lai runātu par senioru problēmām un kopīgi paustu savu vēlmi dzīvot labāk. Esmu pārliecināts – kopā mums izdosies!

Andris Siliņš

Esam uzmanīgi – trihineloze tepat mūsu pusē!

Šobrīd rada satraukumu meža cūku gaļas izmantošana uzturā, jo laboratorijas pārstāvji PVD telefoniski informējuši, ka vairākām nometītām meža cūkām Dundagas un Tinģeres apkārtnē konstatētas trihinelas.

Ar trihinelozi iespējams inficēties, lietojot uzturā nepietiekami termiski apstrādātu cūkas vai medījuma gaļu, kas inficēta ar Trichinella dzimtas parazitisko tārpu kāpurēm.

Paslavēšu tos medniekus, kuri pārbaudījuši nometītās meža cūkas un regulāri tā dara! Taču – ja nu tā nav laboratoriski pārbaudīta uz trihinelozi – atceries, tā jāsadala pēc iespējas mazākos gabalos un termiski jāapstrādā augstā temperatūrā. Gaļas iekšējai temperatūrai termiskās apstrādes laikā jāsasniedz +71°C, un no brīža, kad šī temperatūra sasniegta, gaļu jāturpina karsēt vismaz divas stundas. **Nekādā gadījumā neizmantojam** šo meža cūku gaļu šašlikiem, jo diez vai tā tiks pilnībā izcepta un tad radīsies nevajadzīgas problēmas!

Mednieki smejas – nekas, uzdzēršu virsū šņabi! Droši apgalvoju – šņabi lietojot neizsargāsīsim sevi no šī negantnieka! Trihinelā ir izturīga! Ne sasaldējot mežacūkas gaļu, ne to sālot, ne marinējot, ne kūpinot vai gatavojot to mikroviļņu krāsnī, tā neiet bojā.

Apēdot gaļu vai gaļas izstrādājumu, kas satur dzīvotspējīgus trihinelu kāpurus, tie kuņģa sulas ietekmē, atbrīvojoties no saistaudu kapsulas, nonāk tievajās zarnās, un pēc vienas līdz divām dienām no tiem izveidojas pieauguši tārpi. Pēc apau-

ļošanas mātītes izdala jaunus kāpurus, kas cauri zarnu sienai nokļūst asinsritē, ar asins plūsmu tiek iznēsāti pa visu organismu un galvenokārt lokalizējas šķērssvītrotajā muskulatūrā.

Slikta dūša, vemšana, caureja, nogurums, sāpes vēderā ir pirmie trihinelozes simptomi, kas var parādīties jau 12 stundas līdz divas, trīs dienas pēc inficēšanās. Tiem vēlāk pievienojas slimībai raksturīgākie simptomi – drudzis, sāpes muskuļos, plakstiņu un sejas pietūkums, acu gļotādas iekaisums, niezoši alerģiski izsitumi uz ādas, stipra svišana, vispārējs vājums, sāpes locītavās. Ja trihinelu kāpuri lokalizējas diafragmā vai starpribu muskuļos, parādās sāpes elpojot. Smagos slimības gadījumos iespējami kustību koordinācijas un sirds-darbības traucējumi.

Simptomu parādīšanās, kā arī slimības smagums atkarīgs no tā, cik daudz trihinelu kāpuru nokļuvis organismā.

Tādēļ vēros ar lūgumu pie mednieku kolektīviem – nekavējoties atkārtoti pārrunāt trihinelozes bīstamību savos kolektīvos! Iesakau mednieku kolektīviem padomāt par katras nometītās meža cūkas laboratorisku izmeklēšanu, kas noteikti nav dārga, salīdzinot ar paša veselības iespējamām problēmām! Sargā pats sevi un Dievs tevi sargās, kā arī mūsu tuviniekus, radus un paziņas!

Ar cieņu,
PVD Ziemeļkurzemes pārvaldes vadītājs,
arī mednieks, Ivars Koloda

2. vieta Tamperē!

No 31. jūlija līdz 5. augustam apvienotā Rojas sporta skolas un Talsu Sporta skolas 1998. gadā dzimušu zēnu komanda piedalījās starptautiskā basketbola turnīrā Somijas pilsētā Tamperē. 11 komandu konkurencē mūsu puīši tika finālā un izcīnīja 2. vietu, piekāpjoties mājiniekiem, somiem. Treneris Valdis Dombrovskis pastāstīja, ka tika organizēta ekskursija uz Helsinkiem un pa Tamperi. Tika izbaudīti arī baseina prieki! Turnīrs bija noorganizēts augstā līmenī. Komandā spēlēja Rojas basketbolisti – Jurģis Marijs Kalniņš, Kristaps Gražinskis, Toms Ģirts Bērziņš, Tomass Štāks, Sandis Linards Dūda. No Talsiem piedalījās 4 basketbolisti. Apsveicam puīšus ar sportisko panākumu! Paldies Rojas novada domei par finansiālo atbalstu brauciena organizēšanā.

Apvienotā basketbola komanda un treneris. Albuma foto

Sporta skolas direktore T. Kirilova

Pasākumu kalendārs

„RojaL” mākslas laboratorija piedāvā

Piektdien, 09.08. plkst. 22.00
brīvdabas kinozālē „Strimala” (vecā skolas katlumāja)
Latvijas mūsdienu mākslas centra direktores,
kuratores **Solvitas KRESĒS lekcija par**
„Izdzīvošanu un aizbēgšanu” – mākslas projektu
Rīgā, Baltajā naktī, „Survival Kit”.
Ieeja brīva, lekcija angļu valodā.

Sestdien, 10.08. „RojaL” mākslas laboratorijas noslēgumā:

15.00 – Bērnu simfoniskā orķestra koncerts Rojas KC
17.00 – RojaL mākslas laboratorijas dalībnieku **Matthieu Barbezat /CH/, Nathan Cox /USA/, Trey Hill /USA/, Sergei Isupov /EE/USA/, Daigas Krūzes /LV/, Rimantas Milkintas /LT/, Benoit Maubrey /DE/USA/, Kadri Pārnamets /EE/, Camille Villetard /CH/, Augustas Serapinas /LT/** izstādes atklāšana.
17.30 – **pastaiga un jaunizveidoto darbu apskate Rojas pilsētvīdē** kopā ar māksliniekiem. Īpašie viesi, kuri speciāli šim pašākumam radījuši darbus – **Jēkabs Nimanis & Maksims Šenteļevs** un **CREANATURE LT**.
20.30 – **Kaspars Rolšteina performance** Rojas KC foajē.

RojaL atbalsis – brīvdabas kino lektorijā **Strimalā**
(pie vecās Rojas vsk. katlumājas).

Frenka Kapras (1897-1991) screwball komēdijas
(ja kādam „aizbrauc jumts” un pasaule paliek pavisam traka,
sākas screwball komēdija).

16. augustā 21.30

Tas notika kādā naktī / It Happened One Night, 1934.
Clodetta Colbēra, Klarks Geibls
5 Oskari (bijušās rūpnīcas teritorijā Selgas ielā 1)

17. augustā 21.30

Misters Dīds dodas uz pilsētu / Mr. Deeds Goes to Town, 1936
Džina Artūra, Garijs Kupers
1 Oskars (Selgas ielā 1)

Abās filmās raksturu cīņā dzimst mīlestība, kas stiprāka par sabiedrības noteiktajām barjerām.
Ar Frenku Kapru iepazīstinās kino zinātnieks **Agris Redovičs**
Ieeja Ls 1.00.

No 20.08. līdz 24.08. Rojas KC notiks Zviedru filmu festivāls.

Ik vakaru pl. 19.00 tiks demonstrētas zviedru režisoru mākslas filmas pieaugušajiem (sekojiet reklāmai pilsētvīdē un www.roja.lv).

Zviedru kinonedēļas noslēgumā sestdien, pl. 11.00 seanss bērniem-multiplicācijas filma „Karlsons”.
Ieeja visos kinoseansos bez maksas.

Festivālu atbalsta Zviedrijas vēstniecība un Zviedru institūts SI.

Policija ziņo

22.07. Saņemts iesniegums no kādas sievietes par to, ka viņai no datora nozagti dati. Iesniegums pēc piekritības pārsūtīts valsts policijai.

23.07. Sastādīti 2 APK protokoli – paziņojumi automašīnu īpašniekiem par automašīnu novietošanu neatļautā vietā Jūras ielā.

24.07. Pašvaldības policijā saņemts zvans no kāda vīrieša par to, ka Rojā uz vairākām ielām izbiruši kūtmēslī. Noskaidrots, ka tie ir nevis kūtmēslī, bet gan dubļi, kas nokrituši no traktora riepām. Pašvaldības policiju informē par to, ka kādai no dārza mājiņām izsists logs. Iesniegums netiek uzrakstīts, tādēļ nav pamata meklēt vainīgo. Pašvaldības policijā griezās kāds vīrietis par to, ka viņa automašīnai Rojā bojāti riteņi. Vainīgā persona zināma, par notikumu paziņots valsts policijai. Aizrādīts kādai sievietei, kura stāvlaukumā Kaltenē izmetusi lielu daudzumu atkritumus. Pārbaudīts, vai sievietei ir noslēgts ligums ar atkritumu apsaimniekošanas firmu. Ziņots, ka Kaltenē kāpu zonā uzslēta telts un tiek kurināts ugunskurs. Pēc policijas lūguma telts nojaukta un ugunskurs nodzēsts. Iedzīvotāju zināšanai – Rojas novada teritorijā atļauts celt teltis liedagā, kur nenotiek augu veģetācija. Liedagā drīkst kurināt arī grilu. Sa-

ņemts zvans no kādas pilsones par to, ka Kaltenē ceļa malā bērni tirgo ogas. Pirmkārt, tas ir bīstami, otrkārt, Rojā ir noteikta tirdzniecības vieta un jābūt izņemtai tirgošanās atļaujai.

25.07. Saņemts izsaukums no kādas sievietes par to, ka pie mājas Zvejnieku ielā 18 jaunieši lieto alkoholu. Izbraucot uz notikuma vietu, fakts neapstiprinājās, jaunieši lietoja bezalkoholiskos dzērienus.

26.07. Zvana kāda sieviete par to, ka Viļņu ielā neatļautā vietā stāv automašīna un uzcelta telts. Pēc policijas ievākšanās telts nojaukta un automašīna aizbraukusi. Konstatēts, ka Zvejnieku ielā, pretī domei, vīrietis un sieviete konteineros izgāz lielu daudzumu atkritumus. Par notikumu aizrādīts. Izsaukums uz Ģipku, kur no zivju apstrādes ceha regulāri nākot melni dūmi uz dzīvojamām mājām. Pieņemts iesniegums, kurš pēc piekritības pārsūtīts Ventspils reģionālajai vides pārvaldei. Patrulējot konstatēts, ka pie Kāpu ielas stāv kādam SIA piederoša automašīna, kurā tiek lietots alkohols. Atgādinām, ka Rojas novada teritorijā atklāti lietot alkoholu aizliegts.

27.07. Izsaukums no apsardzes firmas, kurai izcēlies konflikts ar alkohola reibumā esošiem jauniešiem. Vēlāk noskaidrojās, ka būdami alkohola

reibumā, jaunieši sajaukuši trafarēto apsardzes automašīnu ar taksometru un gribējuši, lai viņus nogādā mājās. Konflikts veiksmīgi atrisināts. Konstatēts, ka preti Ģipkai kāpu zonā uzcelta telts un tiek kurināts ugunskurs. Pēc policijas uzaicinājuma telts nojaukta un ugunskurs nodzēsts.

28.07. Pulksten 02.11 saņemts zvans no atpūtas kompleksa „Dzin-tarkrasti” administratores par to, ka izcēlies konflikts starp klientiem. Izbraucot uz notikuma vietu, konflikts novērst. Pie Ģipkas stāvlaukuma uzcelta telts, kuru palūgts nojaukt. Saņemts zvans par to, ka kāda sieviete pie Rojas burtiem ar cirvi mēģina saskaldīt burtu L. Sieviete aizturēta, bet tā kā viņa uzvedās neadekvāti, tika izsaukta arī valsts policija un viņa nogādāta valsts policijā. Par burta bojāšanu uzsākts kriminālprocess.

30.07. Konstatēts, ka vīrietis ar motorolleru atvedis lielu daudzumu atkritumu un tos izber Zvejnieku ielas atkritumu konteineros.

31.07. Zvana kāds iedzīvotājs par to, ka netālu no Melsila jūrā atrasti vairāki lādiņi. Izsaukti sapieri un konstatēts, ka lādiņi vairs nav sprādzienbīstami.

02.08. Pārbaudot tirgošanās atļaujas Rojas tirdzniecības vietā Selgas ielā, konstatēts, ka kādai sievietei šis

Sporta diena Rudē 11.08.2013.

11.00 Sacensību atklāšana
11.10–14.30 Komandu sporta veidi:
1. Volejbols – komandā 3 dalībnieki
2. Strītbols – komandā 3 dalībnieki
3. Futbols – komandā 4 dalībnieki
4. Spēle „Petanks” – komandā 2 dalībnieki

Sporta spēlēs rezervē drīkst būt 1 dalībnieks

11.10–12.30 Individuālie sporta veidi bērniem

- Skrējiens „Kurš ātrāk”
- „peldriņķu” mešana 5x
- slapjo švammīšu mešana mērķi 10x
- zivju ķeršana ar tīkliņu (pirmskolas vecuma bērniem)
- zivju vilkšana (pirmskolas vecuma bērniem)

12.30–14.30 Individuālie sporta veidi:

- 12.30** „Lipīgā” bumba – 10 metieni
- 12.30** Šautriņu mešana – 10 metieni
- 12.30** Basketbola soda metieni – 10 metieni
- 12.30** „Bouling” – 5 metieni
- 11.30** Golfa bumbuņas sitieni mērķi – 5 sitieni
- 11.30** Lodes grūšana – sievietēm 3 kg, vīriešiem 4 kg (tikai pieaugušajiem)
- 12.30** Ķimeņu stafete – komandā 3 dalībnieki (2 pieaugušie un bērns)

- 1. grupā bērns vecumā līdz 6.gadiem
- 2. grupā bērns vecumā no 7.–11. gadiem

14.50 Apbalvošana

Sacensības invalīdi

Dace Klabere

31. jūlijā savus biedrus un draugus mēroties spēkiem aicināja Rojas Invalīdu biedrība. Stadionā kopā sapulējās pāri par 80 dalībnieku no Rojas, Talsiem, Dundagas, Laucienes pansionāta un „Stūrišiem”. Laiks bija pasākams, sportotāji pacilatā noskaņojumā. Viesiem par pārsteigumu pirms sportošanas ar nelielu koncertu uzstājās mūsu Jānis Kalniņš. Viņa dziedāšanas pavadījumā dažiem drosmīgākajiem bija pat iespējams izlocīt kājas dejas ritmos. Sporta dienas dalībnieki sacentās šautriņu mešanā, improvizētā boulingā, basketbola soda metienos, dambretē, trīscīņā un daudzos citos sporta veidos. Sportojot zudusi enerģija tika atjaunota ar kārtīgām pusdienām un tad jau arī klāt patīkamākais mirklis – uzvarētāju apbalvošana. Dāvanu bija daudz, īpaši bija padomāts arī par mazajiem sportotājiem.

Rojas Invalīdu biedrības vadītāja Erna Grīnvalde saka paldies par skaisti un saturīgi pavadīto dienu Rojas novada domei, Jānim Kalniņam, Aivaram Šulcam, SIA „Riesti”, SIA „Zitari LZ” un visiem daudzajiem palīgiem. Īpašs paldies sporta darba organizatorei Tatjanai Kirilovai. ■

Iedzīvotāju ievēribai!

Informējam, ka ar š. g. 1. septembri tiek slēgts AS GE Money Bank noreķinu konts. Turpmāk maksājumus lūdzam veikt zemāk norādītajos kontos:
AS Swedbank LV79HABA 055103371288,
AS SEB bank LV28UNLA0050019195095.

Rojas DzKU

Sludinājums

Rojas novada represētie!

Uz gadskārtējo, šoreiz jau 15. politiski represēto personu salidojumu līksnīlē izbraukšana 17. augustā 8.30. Telefons 25657021 vai 27122125.

Pateicības

Pateicamies par atbalstu jauno arhitektu radošo darbnīcu tapšanā Rojas novada domei, personīgi Evai Kārklīnai, Rojas novada Sociālajam dienestam, personīgi Baibai Trūbiņai, Rojas vidusskolai, personīgi Gundagai Kalniņai un Līlijai Dāvidsonei, Rojas muzeja darbiniecēm, Rojas stadionam, personīgi Aivaram Šulcam, SIA «Rānda», personīgi Oskaram Grosmanim, SIA «Zitari LZ» darbiniecēm un īpaša pateicība par sniegto atbalstu Jurim Viļamas!

«ARH VASARA 2013» organizatori
Lāsma Grigone, Kristīne Purvīce, Natālija Doždeva, Ansis Šinke un Jānis Bērziņš

* * *

No sirds pateicos Ivetai Briedei par nozaudētā maciņa atdošanu.
Aloīzs Vilciņš

SIA «Rojas zobārstniecība» Rojā, Zvejnieku ielā 18-2 no 19. augusta pirmdienās no 10.00 līdz 16.00 pieņems **zobārste Baiba Grīnberga**. Trešdienās no 12.00 līdz 18.00 pieņem sertificēts **zobārsts – ķirurgs Sergejs Bespalovs**. Sertificēta **zobu tehniķe – higiēniste Ilze Šulce** pieņem ceturtdienās, piektdienās no 10.00 līdz 16.00. Bērniem līdz 18 gadu vecumam zobārsta pakalpojumi bez maksas. Iepriekšēja pierakstīšanās pa tālruni 63220022, 26043745 (Ilze Šulce).

Rojas novada bibliotēka aicina iedzīvotājus iesaistīties **makulatūras vākšanas akcijā**, kas norisināsies līdz 1. novembrim. Makulatūru pieņemsim darba dienās no 1.00 līdz 18.00. Tālruni 6322283 vai 28616707.

- Rojā atrasts mobilais **telefons**. Zvanīt 29913881.
- Rojas kapos atrasts **atslēgu piekariņš** ar 6 atslēgām. Īpašnieks atslēgas var saņemt pašvaldības policijā.

Pārdod jaunus mazās šifera loksnes 400 gabalus. (40x40 cm²). Telefons 26770015.

Latvijas Mežsaimniecības uzņēmums par visaugstāko samaksu nopirks jūsu meža, jaunaudzes vai zemes īpašumu. Iespējams tūlītējs avanss. Samaksa darījuma dienā.
Zvaniet, mēs noteikti vienosimies. T. 26129919.

Rakšanas darbi ar miniekskavatoru. Telefons 20213122.

22. augustā tirgos Skriveru saldumus

12.00 Rudē pie viesnīcas;
13.00 Rojā pie kultūras centra;
14.00 Pie «Rānda» Rudē;
16.00 Kaltenē pie kluba

Restorānā – bārā «Mare» spēlēs

17. augustā – «Tālbraucēji»;
31. augustā – «Jūrkanģi».

Rojā kapu svētku dievkalpojums

25. augustā 13.00.
Muzicēs čelliste A. Kundziņa.
Kapu svētki 24. augustā
11.00 Valgalciema kapos
12.00 Kaltenes Baznīcas kapos.

Lidzjutība

Kaut nekad vairs nepārnāksi
Savā sētā ciemoties,
Tiem, kas tevi mīlējuši,
Tava gaisma līdzī ies.
Izsakām līdzjutību piederīgajiem,
Ilmāru Briedi
pēdējā gaitā pavadot.

SIA «Zvejnieku saimniecība Irbe» kolektīvs

Izdevējs Rojas novada dome.
Redaktore **Dace Klabere**.
Tālrunis 25446369.

Redakcijas adrese:
Rojā, Zvejnieku ielā 3, LV-3264
Tālrunis 63269092
avizebanga@roja.lv

Laikraksts iznāk kopš
1987. gada 3. jūlija.
Iespējamais Talsu tipogrāfija.

Bezmaksas izdevums.
«BANGA»
iznāk 2 reizes mēnesī.